ЖЕРАР БРАСЕН

Роден 1940 година во Ненси. Умрел 1984 во Париз.

Завршил Архитектонски факултет 1978.

Предавал на l' Ecole Nationale Supèrieure des Beax-Artsa
1967 Pedagogique d'Arcsitecture n° 6.

Самостојни изложби

1984- Unite Pèdagogique d' Arehitecture n° 6

Позначајни групни изложби

1967- Спиричните структури на просторот на живеење, Париско биенале

1979- Пресек на една сегашност, Шатне-Малабри, Франција

1980- Video ergo sum , Француски културен центар, Рим
Сообразност, културен центар, Епинал, Франција

1982- Ликовни интервенции (заедно со С.Шемов и Н.Фидановски), Музеј на современа уметност, Скопје

1984- Учество на Меѓународната ликовна колонија во Струмица

Публикации

1976 - Пластичен израз, Clèdor

1978 - "Вежби на претставување", дипломска работа

1980 - "Encrage , 45 оригинални примероци во соработка со поетот Пол-Луи Роси

Театарска сценографија и костими

1978 - "Се додека главата е на вратот",Thèâtre du Mauvement

Учество во радио емисии

1980 - "Без наслов",Atelier de Crèation Radiophanique

1983 - "Кварот на улицата Св.Марта",Nuits magnètiques

1984 - "Од",Atelier de Crèation Radiophonique

Гласникот на Хивоите не ја пренесува поракатa преку збор. Тој останува на секој олтар-илјададогодишни камења, поставени овде -онде на карпите кои се извршуваат над коралната лагуна-едно мало парче папирус испишано со хиероглифи, поркиено со камен за да не одлета. Минува низ ридови и слегува во долините; се упатува кон коралните карпи. За да ги заштити нозете, тој нос еден вид чевли или чизми од дебело преплетено јаже. Ги обува овие здрави чевли само за вакви патувања, инаку тие му пречат За да страда помалку и да си ги одмора нозете тој си одредил починки на одредена место каде што го очекуваат други чевли обесени на некое дрво. Ги обува со голема вештина. Тоа е мног добро- речиси како да си ги менува нозете - зошто сиов долг опис?"

Зошто сета оваа приказна ако не за да најдам но неа поттик за размислување врз сликарството: парчиња папирус, хартија закаче на на ѕид, фрагменти од платно заковани или зацврстени со че- тири дрвени летви; едноставно, или мистериозно висат или се оставени на земја, едиплени за да се одиплат, сочувани на так начин што ветерот да не ги измести или дождот да не ги избрише непостојаните хиероглифи, моливот или боите ...

На некој начин чувани на одредено место за да бидат откриени и чија чудесна намена е да бидат во исто време енигма и порака.

Затоа што претставуваат: "некаков свет на чуда сокриени во спо таната свест", и што го претставуваат не како идол што го кри- сталнизира привидот, туку како единствена присутност, докажувај дека постојат длабоки размислувања кои не се бладања.

Оваа присутност која се пренесува преку гласникот, некој Херме повеќе или помалку осамен, го тера погледот да го напушти ма- лиот најден фрагмент за да може да види наоколу она што треба да се види.

"Јасно е како мојата рака во темнина
- Сон ми е тоа што вие ми нудите."

Жерар Брасел

извадоците се од Херман Мелвил, "Вторник", 1849